

BIBLIOGRÀFIQUES

Recensió d'obres

DR. HERMANN KIRSTEN, *KRONENERSATZ* (*Pròtesi de corones*)
115 pàgines 351 figures, Rústega RM. 9.—Relligat RM. 10'60. Editorial Hermann Meusser, Berlín.

Entenem per Pròtesi de corones la restauració d'una dent o de la seva arrel, tenint-ne en compte la forma anatòmica i les necessitats estàtiques, funcionals i biològiques. La corona artificial respon a les nostres exigències, molt millor que altres mètodes protètics. La unió amb la dent o l'arrel n'és tan íntima, tan directa, que hom pot dir que la corona artificial forma una unitat fisiològica amb la dent. Hom hi reconstrueix la continuïtat entre les dents veïnes. Cal tenir-hi, sobretot, una gran cura en la forma adequada de les cares proximals. A més, amb la corona, hom reconstrueix l'antagonisme normal, tan necessari per al repartiment de la pressió masticatòria. L'autor esmenta el mal que pot fer una corona que no tingui les condicions indicades. El mal contacte entre la corona i una dent veïna tendeix a la formació d'un fons de sac, degut a què en la masticació els aliments són empesos a l'espai interdentari. Les restes que n'hi queden donen lloc a processos de fermentació. Hi sobrevé la inflamació que paulatinament causa la destrucció de la papilla i la reabsorció de l'os (paret) interalveolar. Cal imitar la forma convexa de la corona natural en les cares vestibular i lingual, per tal que els aliments rellisquin lateralment sense produir cap lesió en la vora gingival. Rebutja la forma de piràmide, que alguns autors n'han proposat, per tal com en lliscar els aliments, fereixen la vora gingival. Esmenta la importància d'una articulació exactíssima; corones que articulen malament poden produir una periodontitis apical rarefacient.

Divisió de les corones artificials segons en sigui l'objecte.

1.^r Corones que substitueixen completament la corona natural de la dent.

- 2.ⁿ Corones de protecció per a dents cariades, i
- 3.^r Corones com a pilars de pont.

Hom pot incloure aquestes últimes, indistintament, en el grup primer o segon.

Fa uns quants anys, l'odontòleg tenia cura, solament, de la part mecànica o estètica, mentre que en l'actualitat en tenim en compte els factors funcional, estàtic i biològic-fisiològic. Hom pot emprar en la regió de les molars corones d'or, de platí o de qualsevol altre metall. En la regió labial això no és possible per la manca d'estètica, i ens hi cal recórrer a les corones-funda de porcellana (corones amb polpa viva) que és òptima tant en el sentit funcional com en l'estètic. L'autor recomana no emprar aquestes corones en individus de menys de 16 a 18 anys per tal com encara no hi ha suficient formació de dentina secundària, i, per consegüent, posa en perill la vida de la polpa.

Indicació de la col·locació de corones:

- 1.^r *Per traumatisme*, sobretot de les dents anteriors; pot ésser longitudinal; transversal o oblicu.
- 2.ⁿ *Per càries avançada*, el que succeeix amb més freqüència.
- 3.^r *Per anomalies de forma o de posició* de les dents, i per abracció.
- 4.^t *Per anomalies de l'estructura*, en cas de dents hipoplàstiques.
- 5.^è *Com a protecció* en cas d'aplicar-hi pròtesi movable.

Després del tractament previ (càries, pulpectomia, etc., segons el cas), cal escollir la classe de corona a col·locar.

Distingim: corones funda, dents corrents d'espiga, dents d'espiga amb banda i placa aplicada a l'arrel (Richmond) i dents d'espiga amb colat, i, finalment, el que aquí anomenem mitges corones, i en altres països són conegudes amb el nom de corones de tres quarts.

Les corones funda hom les fa generalment de metall, de porcellana, o d'una combinació d'aquests dos elements, i serveixen per a protegir la dent cariada o com a pilar de pont. Ens hi cal, però, donar la preferència a la porcellana, no solament per qüestions estètiques, sinó també per motius higiènics. L'experiència ens demostra que en les corones funda

de metall, per ben pòlides que estiguin, s'hi forma una pel·lícula, que potser és deguda a influències electrolítiques, ço que no es produeix amb la porcellana, que queda completament neta. Els mètodes de la preparació i les qualitats de la porcellana, la fan en l'actualitat més apropiada que cap altre metall, per a emprar aquestes corones funda no solament en dents anteriors, sinó fins per a les molars.

Les dents d'espiga pressuposen dents desvitalitzades. En són exemples corrents les d'estany, cautxú, les corones Logan, Davis, i altres.

Dents d'espiga amb banda d'or i placa arrel. Cal que hi citem la dent Richmond fixada amb una espiga i una banda, o bé en combinació amb un colat. Aquestes dents es presten a combinacions amb faceta de porcellana.

Les mitges corones, o corones de tres quarts, podríem anomenar-les corones parcials. S'adapten a la corona natural de la dent en llocs invisibles. Hom n'efectua l'ancoratge per mitjà de ranures o petites espigues o amb una combinació d'ambdues. Cal que hom citi aquí la mitja corona colada, la mitja corona Rank, l'Elanderinlay, etc. Hom les empra sobretot com a pilars de ponts, i n'és el gran avantatge la conservació de la vitalitat de la dent, i l'efecte estètic.

L'autor esmenta ara l'instrumental necessari per a la preparació prèvia de la dent i l'elaboració de la respectiva corona. En arribar al capítol de la col·locació de la corona, si aquesta col·locació deu ésser temporal (per exemple, si més tard hom hi ha de fer un pont), aconsella fixar-la amb cloroperxa. Per tal d'assegurar el perfecte ajust de la banda amb la vora gingival, n'hi recomana una de colada que elabora pel mètode indirecte. Per a dents d'espiga corrents, Davis, etc., és en algun cas molt útil fer un colat intermedi entre la dent i l'arrel preparada. Per a les dents Richmond amb fronts de porcellana, són notables les dents de pern i amb perns llarga, dents Vita; Steele, Ramco, i dents tub.

Les corones de tres quarts estan indicades principalment en dents i premolars sense banda o bé la corona Rank amb banda. El material per a aquesta mena de colats cal que sigui or dur; és a dir, or de 18 quirats, amb un 6 % de platí, o or de 20 quirats, amb un 10 % de platí. Aquestes corones de tres quarts no són aconsellables quan la corona de

la dent natural és molt curta. En aquest cas és preferible fer-ne la desvitalització i la fixació amb una espiga.

Preparació de la dent per a mitja corona. Dues ranures en les cares proximals que acaben a la vora cervical com graó i convergeix cap a la vora incisiva; una altra ranura transversal en la cara lingual que ajunta les dues ranures longitudinals, per a contrarestar la pressió masticatòria. Hom fa la corona pel mètode indirecte, impressió amb banda de coure, i el positiu amb amalgama de coure. En prendre la impressió, hom aplica un taló a la cara lingual, per tal de poder-la'n treure fàcilment sense perjudicar la vora cervical de la banda. Existeix una forma de dents naturals que permet d'emprar la corona de tres quarts. Es tracta de dents molt planes, de forma de pala que tenen un tubèrcul lingual molt massís i accentuat. Les corones Tinker es diferencien de les esmentades últimament perquè les ranures de llurs cares proximals no són paral·leles a l'eix de la dent, sinó a la cara labial i la ranura transversal figura en la vora de la dent.

Aquest llibre, que va acompanyat de 351 gravats, es interessantíssim i ens dóna una sèrie de detalls molt útils en la pràctica odontològica.

DR. ECKART.

Schering

**Acción
bactericida segura
Olor agradable
Uso económico**

“SAGROTAN“ es el desinfectante ideal para la esterilización de instrumentos. Hace innecesaria su ebullición, impide la oxidación de los mismos, no ataca las partes de cuero, caucho o goma, y es muy adecuado para la conservación estéril de los instrumentos en uso. — Por carecer de efectos irritantes es también “SAGROTAN“ el desinfectante ideal para las manos.

“SAGROTAN”

Marca Registrada

p-cloro-m-cresol y p-cloro-sym-xilenol disuelto en una solución de jabón graso. Esta combinación hace que el efecto desinfectante del preparado llegue a una potenciación de 100⁰/₀. (El método de fabricación de “SAGROTAN” está patentado en todos los países civilizados).

PRODUCTOS QUIMICOS SCHERING S. A.
Apartado 479, Madrid — Apartado 1030, Barcelona.

Si usted no utiliza la célebre...

Ojete patentado «MB»

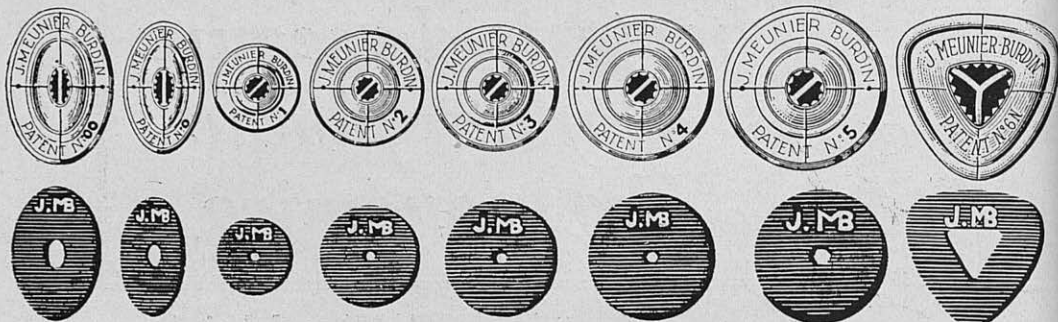
SUPER SUCCIÓN 'MEUNIER-BURDIN'

Y los discos Intercambiables en Cauchú especial MB
...es que usted aún no los ha probado...

6 N

19x13 mm. 17-10 mm. 11 mm. 14 mm. 16 mm. 19 mm. 21 mm. 23 x 23 mm.

Núm. 00 0 1 2 3 4 5 6. N 20x20 mm.

Se fabrican con ojete de oro Triple, o Aluminio, o Acero Wipla, Oro doble (10 por 100 oro 18 q.), y oro 18 q.
J. MEUNIER BURDIN MONACO-CONDAMINE (Principado)

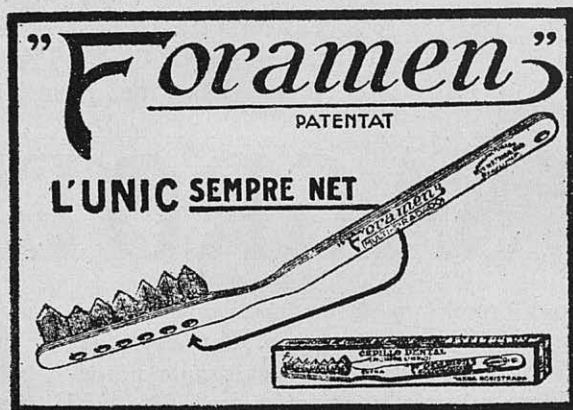
DE VENTA EN TODOS LOS DEPÓSITOS DENTALES

NEUTRA

35

De qualitat i tècnica immillorable és el raspallet dental

FABRICAT EN TRES TIPUS
INFANTIL - SUAU - FORT